

அது ஒரு தகரப் பெட்டிக்கடையெ. வளியில் நின்றுதான் பாதாம் பால் குடிக்க வேண்டும். முதல் நாளே அவளையே கவனித்தேன். கடையை விடத் தள்ளி கொஞ்சம் உள்ளடங்கி இருக்கும் வளிச்சம் குறைந்த பகுதியில் நின்றுருந்தாள். அந்த சமீபநிலைக்கு கொஞ்சம் கட்ட பொருந்தாமல் திரிந்தாள். நடுத்தர வயதிலும் பலமான மகேசன். வழக்கு மொழியில் சொன்னால் சமீபகட்டை. நான் பார்ப்பது திரிந்ததும் என்னைப் பார்த்து சிரித்தாள். எனது ஆறாவது அறிவுக்கு உடனடியாகப் புரிந்தது.

""டே ராசப்பா!..... எஸ்கேஏஏஏப்.."" அவசரமாக பத்து ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு பைக்கை உதைத்தேன். அன்று இரவு என் கனவில் மகேசன் சூந்தரி சிரித்து விட்டுச் சென்றாள்.

மறுநாள் மாலையே ஆக ஆக ஒரு வலையையும் சரியாக ஓடவே இல்லலை. ஓரே பரபரப்பாக இருந்தது. பாதாம் பால் வேறு நல்ல சுவையாக இருந்து தொலைத்தது. ""என்னடா! பத்து நாள் கக்கஸி போகாதவன் மாறி மஞ்சிய வச்சுட்டு திரியுற?" நண்பன் வேறு நக்கலடித்தான். எனது குறுகுறுப்பு அதிகரித்தது. எனக்கு நானே சொல்லிக் கொண்டேன் ""டே ராசப்பா! இது உனக்கு ஒரு சவால்தான். உன்னோட ஒழுகுத்தோட பலம் இவ்வளவுதானா? இன்னிக்கு பால் சாப்பிட போற, ஆனா திரும்ப அதை பாக் மாட்ட...ஓகே?"

சரியாக 9.59க்கே பாதாம் பால் கடையைக்கு ஆஜர். முதலில் எதிர்ப்புறமாகத் திரும்பி நின்று

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

கொண்டே குடித்தனே. "சனி"தான் நம்ம மச்சானாச்சே! சாதாரணமாகத் திரும்புவது போல திரும்பினேன்.

அவள் எதிர்பார்த்திருந்தாள் ... ! அதே கப்பலும் சிரிப்பு. என் உள்காயத்தை மறைத்துக்கொண்டே ""சே! இதுக்கு பிச்சை எடுக்கலாம்.." என்று சத்தமாகச் சொன்னேன். சட்டென்று அவள் முகம் சுருங்கியது, எனக்கு திருப்தியாக இருந்தது. கடகை காரணுக்கு பணத்தகைக் கடாசி விட்டு, பகைகை கதறவிட்டு கிளம்பினேன். அவளை மறைத்துக் கொண்டே கடந்து சினேற்றேன்.

ஆயிற்று, இப்படியாக ஒரு வாரம் கடந்தது. ஒரு நாள் இரவு அதே பால்கடை. கொஞ்ச தூரத்தில் அதே அவள். இப்போதெல்லாம் அவள் என்னை பார்ப்பதில்லை. அதான் யோக்கியன் வஷேம் போட்டாச்சே! அந்த நேரத்தில் ஒரு சாராய பார்ட்டி என்னகைக் கடந்து சினேற்றது. பாடிக் கொண்டே அவளைப் பார்த்ததும் நின்றது. ஒரு மாதிரியாக இளித்தபடியே ""யயே வாடி" என்றது. ""முன்னு" உணர்ச்சியே இல்லாமல் காய்கறி விலை சொல்வது போல் சொன்னாள். எனக்கு சுவாரசியமானது. இவள்தான் நான் கண்ணால் பார்த்த முதல் விபச்சாரி. இதுவே நான் காதில் கேட்ட முதல் பரேம். இருக்காதா பின்னே?

""ஹா... தாரன்! வாடி மொதல்ல"

""இங்கியே குடும்"

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

""ஓ! தர்லன்னா வரமாட்டியா? வாபின்னா.." சொன்னபடியே கையைப் பிடித்து இழுத்தது சாராயக் கடை.

""கட்டித்தீனி! உடறா கையை" சீறினாள் அந்தப் பெண்.

சாராயம் சட்டறே விட்டான். ஒன்றும் பசோமல் ஓங்கி ஒரு அறை விட்டான். சாலையில் யாரும் இல்லை. நானும், பாதாம்பால் கடகைக் காரனும் தான் இருந்தோம். கடகைக் காரன் முகத்தில் ஒரு மாற்றமும் காட்டாமல், "தமளர் கழுவுவதே வாழ்க்கை இலட்சியம்" போல கழுவிக் கொண்டிருந்தான். இதற்குள் நாலடைந்து அடி விழுந்து விட்டது. உதடு கிழிந்து ரத்தம் வறோ கொட்ட ஆரம்பித்தது. சலேடை முந்தானையைப் பிடித்து இழுக்க ஆரம்பித்து விட்டான்.

எனக்கு பொறுக்க முடியவில்லை. சாராயம் வறோ சரோதாவாகத் தெரிந்தானா, இவன்கிட்ட காட்டாம வறே எவன்கிட்ட காட்டுவதாம், என் வீரத்தா! விடுவிடுவென்று சினென்றேன்.

""டயே மயிரு... கைய எடறா. நான் முன்னாடியே காசு குடுத்துருக்கனே. நீ மடிபிட்டு போயிரு. இல்ல மடிஞ்சிய பதே துருவனே" எனக்கே எனது குரல் சத்தமாகக் கேட்டது. சாராயம் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை. என்னை அண்ணாந்து பார்த்தான். நான் அவனை விட அரை அடி உயரம். சப்த நாடியையும் ஓடக்கிக் கொண்டு தள்ளாடியபடியே நகர்ந்து விட்டான்.

நான் எதுவும் பச்சோமல் அவளைப் பார்த்தேன். மகேகப் முழுவதும் கலந்தது உதட்டில் ரத்தம் வழிய கரோமாய் இருந்தாள். "ரொம்ப தனேக் ஸ்டீ தம்பி" என்றாள். கண்ணில் நீர். அவள் "தம்பி" என்று விளித்தவாடென் எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. சமாளித்துக்கொண்டே "பரவாயில்லைங்க. பாருங்க இந்த மாறி வலையை செய்வதற்குநாலதான் இப்படியெல்லாம் நடக்குது?" அடவசைத் தண்ணியை அள்ளிவிட இதனைவிடவா நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். பின்னே நாமெல்லாம் எப்பகாந்தி தாத்தா ஆகிறது?

ஆனால் என் அடவசை அவள் லட்சியம் செய்யவில்லை. "தனேக் ஸ்டீ தம்பி" என்று என்னிடம் சொன்னபடியே ரோட்டில் ஓடிய ஒரு ஆட்டோவை அழைத்தாள். என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தபடியே சனென்று ஏறிக் கொண்டாள். ஆட்டோ ஒரு நிமிடம் போகாமல் நின்றான். நானும் வருவனே என்று எதிர்பார்த்தான் போல. அவள் போகச்சொன்ன பின்னரே ஆட்டோவைக் கிளப்பினான்.

அன்றிரவு என் காதுகளில் "தம்பி" என்ற வார்த்தை ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தது. தடிகம் கரோவிந்தா. அதிகாலை மீனென்று மணிக் கு முடிவா செய்தனே "இன்றிலிருந்து பாதாம் பால் விஷப்பரிச்சை ஓவர்".

ஒரு மாதம் இப்படியே ஓடிவிட்டது. ஒருநாள் மாலையே தற்செயலாக பழைய மமேப்பாலம் அருகே வண்டியில் சனென்று கொண்டிருக்கும் போது அவளைக் கவனித்தேன். மமேபாலத்தின் கீழ் இருந்து வகே வகேமாக ஓடி வந்தாள். அதே அவள். கட்சையாகப் பார்த்த அதே கரோலம். மகேகப் கலந்தது கன்னம் வீங்கி அலங்கரோலமாய் இருந்தவள், கையை வீசி

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

வண்டியை நிறுத்தினாள். மலேம் ஸ்சு கீழ் மச்சு வாங்கினாள். கொஞ்சம் தொலைவில் பணைட்டை இடுப்புக்கு இழுத்தபடியே ஒரு காண்டாமிருகம் ஓடி வந்து கொண்டிருந்தது. அந்த உருவமே எனக்கு பயத்தை உண்டாக்கியது. ஆனாலும் மறைத்துக்கொண்டே வண்டியில் இருந்து இறங்கப் பார்த்தனே. அதான் ஒரு முறை ஒரு சோதாவிடம் ஹீ ரோ ஆகித் தொலைத்து விட்டிருந்தனே. இப்போது பின் வாங்கவா முடியும்?

""தம்பி வணைடாம்பா! அது போலீஸ், நீ வண்டிய எடு."

நல்லவளே மூதலிலயே சொல்லி காப்பாற்றினாள். கியரை மாற்றி வண்டியைக் கிளப்பினனே. பின்னால் தொத்திக் கொண்டாள். நன்றாக இடவைஎளி விட்டு உட்கார்ந்து கொண்டாள். அது எனக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது!

"எங்கீங்க?"

"புதூர்"

வறே பசேச்சே இல்லை. புதூர் வந்ததும் நாலாந்து சந்து பொந்துகளில் திருப்பச் சொன்னாள். ஒரு குடிசையின் முன் இறங்கிக்கொண்டாள். வண்டிச் சத்தம் கேட்டு

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

ஓரு ஓமக் குச்சி வளியே வந்தான். "சார் உள்ளாற வாங்க" குழைந்து கொண்டே கப்பிட்டான். "யோவ் நா அதுக்கு வரல. அந்தம் மாவப் பாரு மஞ்சி கிழிஞ்சி வந்துருக்காங்க" அவன் அவனுடைய காயத்தலை லட்சியம் செய்யவில்லை. "என்னடி இன்னிக்கு கஸ்ட்டமரு இல்லியா?"

"போலீஸ் தலால், வா அப்புறம் பசிக்கலாம்" அவள் உள்ளே போக எத்தனித்தாள். அவன் இளித்தபடியே என்னிடம் வந்தான். சூர்ரென்று வந்தது எனக்கு. "டயே..." அதற்குள் அவள் குறுக்கிட்டாள். "தம்பி என்னிய இங்க உடத்தான் வந்திச்சு. நீங்க போங்க தம்பி. நீ உள்ளாற வாய்யா"

புதுரிலிருந்து வீட்டு வரும் வரை ரத்தம் வழிந்த அவள் மூகத்தை நினைத்துக் கொண்டே வந்தனே. "என்ன வாழ்க்கை! கண்டவன்கிட்ட அபி வாங்கி, உதலை வாங்கி, நிறறோ ளரநிறறோ சம்பாதிக்க கண்டவனோட படுத்து, நோயோட வாழ்ந்து நோயோட சிதெத்து, நோய் பரப்பி, குடும்பமில்லாம சாக்காலத்துல கட்ட நிம்மதி இல்லாம சிதெத்து, அப்படியும் சாகும் போது பக்கத்துல யாரும் இல்லாம தனியா சிதெத்து.."

இரவு இரண்டு மணிக்கு அம்மா கட்டேடாள், "இன்னிக்கு எவன்கிட்டடா அபி வாங்கிட்டு வந்த, தங்காம பொரண்டுட்டு இருக்க?" என்னிடம் பதில் இல்லை.

இரண்டு நாள் போயிருக்கும். காலையில் வழக்கம் போல கால்ஸ் போகாமல் கடல் அடித்து விட்டு ரயில்வசேக்கு எதிரே உள்ள பக்கேரியில் உட்கார்ந்து டீ அடித்துக் கொண்டிருந்தனே. "தம்பி.." நிமிர்ந்தனே. தயைல் போட்ட உதட்டுடன் அவள்.

ஐஐஐஐ... ஐஐஐஐ... ஐஐஐஐஐஐஐஐ.

Written by
Saturday, 26 January 2008 20:49 -

சுற்றுமுற்றும் பார்த்தனே. யாரும் திரிந்தவர்கள் இல்லை.

""நல்லாருக்கீங்களா?" என்ன ஒரு களேவி!

""..மம் இருக்கனே தம்பி. நீங்க இங்க பக்கத்துல தான் வலேசைச் சிய்யநீங்களா?"

""ஆமாங்க. அந்தாளு உங்க ஊட்டுக்காரருங்களா?"

""ம""

""வலேசைக்கெல்லாம் போறதில்லீங்களா?"

""கல்யாணத்துக்கு மின்னாடி போய்ட்டிருந்தாரு. இப்ப இல்ல."

""உங்களுக்கு பசங்க புள்ளைங்க இருக்குதுங்களா?"

""ஒரு புள்ளயிருக்குது தம்பி."

சுபள்ளையரிடம் அவளுக்கும்கு சரேத்துடீ சொன்னனே.

அவளிடம் கட்டேட்டனே, ""ஏங்க! அவுசாரி வலே சயெய்றீங்களே! கச்சமாவே இல்லீங்களா? இதுக்கு ஏதாச்சும்கு கலி வலேகைக்கு போலாமே?"

""எந்திரல் தம்பி கலி வலேகைக்கு அம்பது ருவாக்கு மலே தர்றாங்க? அதுல சோறு காச்சறதா? இல்ல எம் பொண்ண பபிக்க வக்கிறதா? அவளுக்கு அந்த அம்பது ருவாக் காசுல கல்யாணங் காச்சி நடத்தறதா?"

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

""அதுக்கு, ஊரக்கெடுத்து சம்பாரச்ச காசுல திங்கறது தெரிஞ்சா அவளுக்கு
கூளுகூளுன்னு இருக்காங்களா?"

""யாரு தம்பி ஊரக்கெடுக்கறது. அது ஏற்கனவே கெட்டுதாங்க கெடுக்குது. எங்கிட்ட
வற்றவனெல்லாம் நாங்க கெடுத்துத்தான் எங்கிட்ட வற்றானா? மின்னாடியே
கெட்டதனால்தான் எங்கிட்ட வற்றான். யோக்கியனுக்கு அவுசாரிகிட்ட என்ன வலே?
மொதல்ல ஒன்னு தெரிஞ்சுக்க, காலையில் பட்டையோட ஊட்டவாட்டு கெளம்பி,
நாளெல்லாம் காந்தி வசேம் போட்டுட்டு சாயந்திரமா எம்மலே கைய வகைக் கறவனயா, நீ
யோக்கியனுங்குற? ஊட்டுல பொண்டாட்டிய வச்சுட்டு எங்கிட்ட வற்றவன்,
நானில்லீன்னா பக்கத்தீட்டுப் பொம்பளைய கைய புடூச்சு இளுப்பான்.
பக்கத்தீட்டுக்காரிக பாதுகாப்பா இருக்காளுகன்னா அதுக்கு நாந்தான்
காரணமாக்கும்."

""அவனுகள உடாங்க. நீங்க பண்ணறது பாவத்தொழில் இல்லீங்களா?"

""எது தம்பி பாவம்?"

""பல பரேரோட படுக்குறது பாவமில்லீ நங்களா?"

""நீ நங்க மனசுக்குள்ளாற பண்தலெல்லாம் நா வளியில பண்தனே. வறேனென்ன தம்பி வித்தியாசம்?" பலநாள்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் சரூப்படி. டீ வந்தது. டீ யைக் குடித்துக்கொண்டே கட்டினேன்.

""அப்ப டீன்னா அவுசாரித்தனம் புண்ணியம்னு எந்த சாமி, எந்த படுக்குல சொல்லுச்சுங்க?"

சிரித்துக்கொண்டே சொன்னாள், ""சாமி எந்தப் படுக்கும் எழுதல தம்பி. எழுதுனதெல்லாம் எல்லா சவரியமும் இருந்த உங்கள மாறி ஆளுங்கதான் தம்பி. பாவ புண்ணியத்த படுக்குல எழுதுனவன எங்க சரேல பத்து நாளு இருந்து பாக்சு சொல்லு. திரும்பி வந்து கொல பண்து கட்ட தப்பில்லன்னு இன்னொரு படுக்கு எழுதுவான். அப்ப நீ நங்கெல்லாம் கொல பண்ணக் கெளம்பீ ருவீ நங்களா? உடங்க தம்பி! அவிங்கவிங்க நாயம் அவிங்கவிங்களுக்கு. ஆனா ஒன்னு புரிஞ்சுக்கங்க. நீ நங்க பாக்காத கக்காத வாழ்க்கைன்னு ஒன்னு இருக்கு. அதுல வாழற மனுசனுங்களும உங்க ஓலகத்துலதான் இருக்காங்க. உங்களுக்கு தரெயாது புரியாதுங்கறதுக்காக அதெல்லாம் பொய்யினு ஆயிராது. ஓங்க நாயம், பாவம், புண்ணியம் இதெல்லாம் வுட வாழ்க்கை பரிசு தம்பி"

""நா.. வாரந் தம்பி" என்றபடியே டீ க்காசை அவளே கொடுத்து விட்டு எதிர்ப்புறம் நின்ற பரேந்தை நோக்கி வகேமாக சின்றே விட்டாள். மதியம் வரல அசையாமல் பக்கையிலயே

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:49 -

உட்கார்ந்திருந்தனே. ஆங்கில ஹிந்து மிஷனரி பள்ளியில் படித்து, வாரந்தோறும் பஜனை சொல்லி, கோக்பெட்சி கலாச்சாரத்தில் வாழ்ந்து வந்த எனக்கு, வாழ்க்கை குறித்தும், பாவபுண்ணியம் பற்றியும் வசீசி ஒருத்தி பாடம் நடத்திச் சென்றாள். உண்மையைச் சுட்டித் தந்த அதிர்ச்சியில் வகைநரேம் உறைந்திருந்தனே.

இப்போதெல்லாம் பாதாம் பால் சாப்பிடுவதில்லை. நீண்டநாள் கழித்து சாப்பிட வணேட்டும் போல இருந்தது. பகைகளை காந்திபுரம் விட்டனே. அதே கடை. ஆர்வமாய் இருட்டிப் பகுதியைப் பார்த்தனே. அவள் இருந்தாள். பாசாங்கில்லாமல் சிரித்தனே. அவளும் சிரித்தாள். அது அழைப்பின் சிரிப்பல்ல. நடப்பின் சிரிப்பு. இன்றைக்கு பால் கட்டாதல் சுவையாக இருந்தது.

காசைக் கொடுத்துவிட்டு வண்டியைக் கிளப்பினனே. கோவையின் மார் கழிக் குளிரில் உடல் நடுங்கியது. பனியடர்ந்த சாலையில் மெர்க்குரி வளைச்சம் துளிவகைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. தவறில்லாத ஏதோ ஒன்றைக் கற்றுக்கொண்டது போல மனம் நிறைவாக இருந்தது. அன்று கனவுகள் இல்லாமல் துங்கினனே.

• காரக்கி